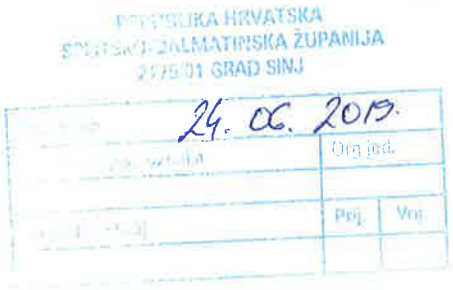
Jadranka Maleš

u ime grupe roditelja

Grad Sinj

Gradsko vijeće

Predmet: Prijedlog za kolektivnu nagradu grada Sinja za 2019.

U svoje osobno ime i u ime ostalih roditelja predlažem da kolektivnu nagradu za 2019. grada Sinja dodijelite ustanovi Centar ´Juraj Bonači˝, podružnica Sinj.

Centar ˝Juraj Bonači˝ je ustanova socijalne skrbi koja brine o djeci i odraslima sa inteletualnim i drugim oštećenjima.

Spomenuta Podružnica u našem gradu djeluje od davne 1972. godine kao područno odjeljenje Centra Juraj Bonači. Počeli su tada sa jednim malim razrednim odjeljenjem od 5 učenika. Mijenjali su nekoliko lokacija po gradu. Neposredno prije rata i na samom početku rata odjeljenje je prestalo sa radom da bi na inicijativu roditelja ponovno počelo 1992. I dalje djeluje po raznim prostorima u gradu. Broj učenika se povećava i bili su prisiljeni potražiti adekvatan prostor. Grad Sinj ustupa tadašnjem Ministarstvu zdravstva i soc.skrbi zgradu na Štaliji, koja se obnavlja i useljenje slijedi 2014. godine. Zgrada je rađena za kapacitet od 50 korisnika. Danas su u situaciji da skrbe za 92 korisnika kronološke dobi od nepune 1 godine do 18 godina. Nadaju se proširenju radnog prostora iz sredstava Evropskog fonda na koje su aplicirali.

Moj sin je njihov korisnik od 1992 godine. Sve to vrijeme ja svakodnevno ga dovodim i odvodim kući tokom radnog tjedna i u kontaktu sam sa većinom djelatnika u njihovom kolektivu. Trenutno imaju 12 zaposlenih plus 5 djelatnika koji povremeno dolaze iz Splita iz matičnog Centra.

U razgovoru sa ostalim roditeljima koje poznajem svi su razdragano primili moju inicijativu za ovaj prijedlog. Moj sin - Stipe je do sada bio u grupama koje su vodile stručne osobe, ukupno do sada njih 7. Sa svima sam bila zadovoljna i uvijek sam mogla naići na razumijevanje. Rado se ustaje ujutro i odlazi u školu a kako sam primijetila i većina drugih oko njega. Mnogima od njih je to jedini izlazak iz kuće. Viđala sam pojedince i sa neadekvatnom roditeljskom brigom i sve su to te vrijedne žene nadoknađivale . U razgovoru sa njima nikada se nisu žalile jer to je njihov izbor, ali meni je puno puta teško kada vidim u posljednje vrijeme da roditelji dovode sve težu djecu na terapije i u svome tretmanu često budu i tete za presvlačenje, kupanje, psihijatri, i tek na raju terapeuti. Ako ih pitate što im je najteže onda je to rad sa roditeljima koji još ne prihvaćaju težinu oštećenja, nadaju se jer im je neki terapeut rekao da će dijete

progovoriti, znati čitati i pisati i tada je to njima krajnji cilj. Jako se odupiru lijekovima da se dijete smiri jer smatraju da je to loše i ne znajući koliko je djetetu teško kada se bori sa svojom agresivnosti, kada se grize ili lupa glavom, kada vrišti ili grebe.

Najdraže im je na priredbama kada mogu pokazati svoj rad. Njihovi rezultati se mjere u malim ponekad i minijaturnim koracima. Na sportskim natjecanjima uvijek se vrate sa medaljama oko vrata. Naši sugrađani redovito ih mogu vidjeti na prodajnim izložbama .

Stručno osoblje ove Podružnice sudjeluje na svim većim aktivnostima u našem gradu. Naši sugrađani ih često mogu vidjeti po gradu u pratnji svojih odgojiteljica.

Mišljenja sam da su te žene svojim korisnicima bliske poput majke a vjerujte mi nekim i više od majke. Često su samozatajne i skromne . U našem društvu se inače malo spominju djelatnici koji rade po sličnim ustanovama i mišljenja sam da nisu adekvatno nagrađene. Zato neka grad Sinj bude putokaz za ostale. Ove posebne žene, djelatnice Centra "Juraj Bonači", podružnica Sinj zaslužile su nagradu svoga grada za svoja djela.

U Sinju, 24.6.2019.

Jadranka Maleš